

מסורת הש"ס

(א) (כתובות מ.) ב) שש
לה.) ג) (מכות ד.) יג:
כתובי' לב.) ה.) ד) אי כפית
סיד דמי עינא ולי כפית
עיר עינא ליטנא אחרנא אי
כפי כו' רש"ל ה) (לקמן
פד. כתובות ג.) כנהדרין
כו.) ו) (שמות כב.)
(ז) (דברים כה.) ח) (רש"ל
מ"ו.) ט) (דברים ז) ז"ל
אחר ד"ה מתי.) י) (ד"ה
עלין.)

תורה אור השלם

1. ען חתה עין שן מהר
 2. ען שן חתה ין חתה מהר
 3. רגל
 4. ומהרה חתה ששקמה
 5. ומהרה אדם ימות
 6. ויקרא כה
 7. 3. אלה תקור כפר לנפש
 8. רבנא חתה ין חתה וישע
 9. לנחית בן חתה ויקח
 10. כמברר אלה
 11. 4. ומהרה חתה ששקמה
 12. ויקרא כה חתה
 13. 5. ואיש ין חתה מוט
 14. במחיתא באיש ששקמה
 15. 6. יקשה לך ויקרא כה ין
 16. 7. ואיש ין חתה לך ין
 17. אדם ימות חתה
 18. ויקרא כה
 19. 7. ויקח אה חתה ין חתה
 20. ויקשה ופחילו חתה
 21. ויקשה חתה ין חתה וישע
 22. כמברר אדם חתה
 23. 8. משפט אדם חתה ין
 24. חתה כהן אדם חתה ין
 25. 9. אן חתה חתה

הגהות הב"ח

(א) במשנה עלונו
נמחים: (ב) גמ' לאו מכה
הוא אנן הכאה הכאה:
(ג) רש"י ד"ה מילף וכו'
והכא נמי כי כתיב כי
ימן:

לְעֹז רַעֲשִׁי

מלג'ט.ט. פצעים.

החובל פרק שמיני בבא קמא

הרחובל. וכמה הוא יפה. שהרי היקפו והפסידו ממון זה שאם היה נלכד היה מוכר עמו בעבד עברי: **בפסמ.** נאכל המה: **כיוולא בוס.** לפי מה שהוא מעונג רב כערו וכאילו: **מחין.** מלגיש: **שפס.** כל ימי החולי רואים אותו כאילו הוא שומר

החובל בחבירו *חייב עליו משום חמשה

גלגל חזוי' אסרי נקטעה ידו ורגלו
והוא כבד נתן לו דמיהן: **הכל** לא
המביט. אדם קטן עשיר נשמו
מרוצה: **והספיק** אדם חשוב
שנחמייט נשמו מרוצה. וכולו חמשה
דברים מקראל נפקי נוק דמביט' עין
תחת עין לער פלע תחת פלע דעין
דרשין גמג' ריפוי ושמך רע שבתו
יתן ורפא ירפא נושט דמביט' וקלטה
את כפה ממון: **גמג'** מכה אדם
ומכה כחמה: לקמן נפטר לקראי' הי
מכה קלמה: **ואס נפשך לומר**. על
ש' ק' להביט ולהקשות כלום על
טעם זה לא ולמד ממדרש אחר:
הרי הוא אומר כו'. ולקמן בעי מלי
היו ליה לאקשוי' שאין חוזרין לאחור
שנקטעו: **כעלל** כסוי. ושמעלמן
אין שם: **הכאה הכאה גמרינן**. אע"פ
דקראי' לא דמו גמרינן ג"ש דתנא
דבי ר' יוחנן וזב הכהן וזב הכהן
(שחיזין ק' גא). ומכה אדם דקטין
הכאה הכאה אדם קדאמר ומכ' יתן דמו
גמר דמוס ע"י הכאה גא: **והספיק**
איש כי יכע כל נפש אדם. ולקטלא
לא חלח קדא חלל רחשי אכריס
גמרינן בחייה עין תחת עין וכחיי
יומת לומר יטול אכרי ויומת אכרי
אכרי: **מאי אס נפשך לומר**. מאי
היו ליה לאקשוי' נילף ממכה אדם.
שנהרג ממש והכא נמי (א) (בתיבי) דין
יתן מוס ממש: **אמרי** דין
ניזקין כו'. לומר משום האי פירכא
לא הוה מדיקין מנא למילף מנא
תקחו לא מלי לגמרי הכי דין ניזקין
מניזקין כו': **ואספיק** **כעני** ליה
תקול ממונא **אספיקרי**. וקטלא
ולגופיה אנטריך ולא למעוטי אחריני:
לנפש רוחא. דלא אנטריך אחי
למעוטי רחשי אכריס שאין נפש:
קטן

באדם כן יתן בו ושמע מינה ממון ומאי אם נפשך לומר תו קא קשיא לתנא
מאי חזית דילפת ממכה בהמה לילף ממכה אדם אמרי דנין ניקזין מניקזין
ואין דנין ניקזין ממיתה אדרבה דנין אדם מאדם ואין דנין אדם מבהמה
היינו דקתני אם נפשך לומר הרי הוא אומר לא תקחו כופר לנפש רוצח
אשר הוא רשע למות כי מות יומת לנפש רוצח אי אתה לוקח כופר
אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאינן חוזרין והאי לא תקחו כופר
לנפש רוצח למעוטי ראשי אברים הוא דאחא האי מבעי ליה דאמר
רחמנא לא תעביד ביה תרתי לא תשקול מיניה ממון ותקמליה האי 'מכדי
דרשעתו נפקא ^ארשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו שתי רשעיות
ואכתי מבעי ליה דקאמר רחמנא ^בלא תשקול ממון ותפטרמיה א"כ לכתוב
רחמנא לא תקחו כופר לאשר הוא רשע למות לנפש רוצח למה לי ש"מ
אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאינן חוזרין וכי מאחר דכתיב לא תקחו
מהאי הוה אמינא 'אי בעי עינו נתייב ואי בעי דמי עינו נתייב קמ"ל מבהמה
בה אדם לתשלומין: תניא ר' דוסתאי בן יהודה אומר עין תחת עין ממון אתה
ש אמרת הרי שהיתה עינו של זה גדולה ועינו של זה קטנה היאך אני קורא
האי שקיל מיניה ממונא התורה אמרה *משפט אחד יהיה לכם ^אמשפט השווה
ו נהורא שקיל מיניה נהורא אמר רחמנא נישקול מיניה דאי לא תימא הכי
קמ"ל

פג:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

הכל לפי המבייש. אדם
ביטוי המבייש נושמו קשה
מאדס וילל ומאדס חשוב,
והמחבייש. לפי משינוי
נושמו (כתובות ח.).

החובל. טבה בהמה ישמנה וספר
לר"י דל"ג ומק"י ליה דר
אלא מכא ג"ש מדאמר לקמן ק"י הכא
לקמן וי מחמר דכבי"ל חתן וספר
למה לי משמע דג"ש היא ולא סמוכיס
ועוד כי פריך בסמוך מאי חיה דילת
וממנה בהמה נילף ממנה אדם ומאי
שיא ואלא מכא סמוכיס הוא בזה
ומההא דא"י סמוך לא"י כי יתן
מוס וא"ט וכו"י דמג"ש קא ילף למה
הולריך ללחמי ושרי דממה נפש
בהמה ישמנה ושריך קרד דממה
בהמה דממיה לעיל וי"ל דממה בהמה
אילטרריך למנה דבי חוקיה ומאן דליז
ליה דרש גריס הנמקין (ספדרין)
דף קד: מה מכה בהמה לפרוה
פסוקי ב"ז כיון הדד ליה ממנה
אלא דא"י בנקולא הדד ביה לנמיה
ונקט האי קרד דממה נפש בהמה
דסמוך לא"י כי יתן מוס ולפי זה מאי
למגנר וסמוך ליה דלמס דסמוך ליה
לפד האי קרד וזה משום סמוכיס:
אהא האמורה באדם תאשויין.
ו"ס דגרסי במה הכי והמבי
א"י כי יכה כל נפש אדם מות יומת
פירוש שמימו אכדו חסד אכדו י
וחבירו ומשי יומת בממון וממאי
דבממון איהא מיהא ממש לא ק"ד
חדא דהא איהא למכה נפש בהמה
ועוד דמבי האס כלא"י יתן מוס
אלא כן יתן ב"ז כלא"י ממון וא"י
גראה לר"י אחיה גירסא כלל חדא
דא"י כי יכה כל נפש אדם ממוקמין
בגניספריין (ספדרין דף טז.) כנקולא
בני פלוגתא דרבי יהודה בן במיה
ורבנן גבי הכוהו י' בני אדם ב'י
ומתקולות ועוד ולמנוח לא אילטרריך ועוד
מיהא פריך מעיקרא והמבי א"י כי
יכה כל נפש אדם מוס ליה חסד
דעין חסד עין דמוקמין ליה בממון
בג"ש דהכא הכא ועוד מכיון
דמבי כלא"י יתן מוס בלא"י כי יתן
ב"י למה לי ק"י דהכא הכא
ע"כ גראה דל"ג ליה כלל:

(ט) מברך רשעו נפא. פירוט
בסוף פ"ד (דף מ"א):
מא' חיות יצאם טטבה בחבה
ניףא רשעיה אדם. אע"פ
לדא לא אנטריר דממלא הוה
אמרין עין חתח עין ממח מ"מ
אנטריר ללא ניףא ממח בהמה:
טטבה צפ"ל. וז"ל דרנא
דרש מיניה צפרק צפ"ל
נערות (מבוסס דף לה). צפירוס
ריבנה מורה חייב נזקיות מיידי
מיחית לתשלומין מג"ש דלכה מכה
יז"ל דרנא לעשמה דרירי לקמן עין
חתח עין ממון מקרא אחרנא:
רז

לנפש רוצה אי אתה לוקח כופר
כופר מכה מכה למה לי אמרי
מה מכה בהמה לתשלומין אף
אומר ממון או אינו אלא עין מ
ביה עין תחת עין וכי תימא כל
לכולכם אמרי מאי קושיא דל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones